

Kurtlar Vadisi OSMANLI - BÜYÜK DEVLET OLMANIN TEK YOLU

Soğuk Savaş'ın bitiminde, 90lı yılların başında Batının G7 ülkeleri Türkiye Cumhuriyeti'nin Balkanlarda ve Kafkasyada başlattığı "Bağımsız Neo Osmanlı" açılımından rahatsız olmaya başlıyordu. Çünkü Müslüman Türk dünyası birleşmeye doğru büyük adımlar atıyor ve Türk-İslam Birliği'ni hedefliyordu.

Büyük parti kurultaylarında dönemin gelenekçi Türk siyasi ve dini liderleri 'Neo Osmanlı' ismi altında buluşalım diye coşkulu konuşmalar yapıyorlardı. Milletimize büyük hedef, büyük vizyon, yeniden 1000 senelik Aksakal geleneği, Alperenlik ruhu aktarılıyordu.

Müslümanların yeniden büyük birlik içinde Nizam-ı Alem'e İlay-ı Kelimetullah'ı yaymaya hazırlanmaları Batı ve Doğu'yu korkutuyordu. Bizi bize kırdırma oyunu devam ediyor, bölge yeniden işgal edilmeye hazırlanıyordu. Irak-İran savaşından sonra Türkiye-İrak, Türkiye-İran savaşları hesaplanıyor, yeni haritalar çiziliyor, İkinci Dünya Savaşı sonrasında hukuken yürürlükte kalan Sadabat-Paktı (Türkiye, İran, Irak, Afganistan antlaşması) etkisiz hale getiriliyordu.

Bir taraftan Osmanlı hareketini durdurmak için Batı ve Doğu ülkeleri devlet düzeyinde karşı operasyonlara devam ediyor, öbür taraftan işin ehli olmayan kişiler "Yeni Osmanlı" ismine sahip çıkarak durgunluk dönemi başlatıyorlardı.

Konular sulandırılıyor, insanlar bıktırılıp, uzaklaştırılıyordu. Birlik beraberlik yerine Müslümanlar arasında düşmanlık ve nifak tohumları ekiliyor, "Neo Osmanlı" konusu artık ciddi alınmaz konuma geliyordu.

11 Eylül 2001'deki uçaklı intihar saldırılarıyla olaylar yeni tarihi bir zirveye ulaşıyor, eski Selçuklu ve Osmanlı topraklarına planlanan yeni işgal operasyonu için büyük neden veriliyordu.

Soğuk savaş dönemine bir uzun vadeli plan oyunu, bir danışıklı dövüş olarak bakarsak, İkinci Dünya Savaşı'nın hemen ertesinde ABD Başkanı Truman tarafından yürürlüğe konan "Komünizmi Çevreleme Stratejisi"ne ve ABD Kongresinin 1957'de kabul ettiği Ortadoğu'da Barış ve İstikrarı Koruma başlığını taşıyan ve Eisenhower Doktrini olarak anılan karar için yeni bir yorum bulabiliriz.

Köktendinci İslam'ın böylesine yaygınlaşmasında ve bu denli ürkütücü eylem gücüne ulaşmasında, ABD'nin 1970'li yıllarda Başkan Carter döneminde yürürlüğe koyduğu "Yeşil Kuşak Projesi"nin katkısı büyük olmuştur. Bu proje İkinci Dünya Savaşı'nın hemen ertesinde yürürlüğe giren "Komünizmi Çevreleme Stratejisi"nin ve Eisenhower Doktri'nin bir devamı olarak, komünizmin dinsizlik (ateizm) yaklaşımına karşı "İslam'ın bir kalkan olabileceği" görüşüne dayanıyordu. Bu proje, Sovyetlerin Afganistan'ı işgaliyle birlikte yeniden yürürlüğe konulmuştu.

Sovyetlere karşı direnen farklı kabilelere mensup Afganların ortak kimliği "İslam" olduğu için, silah yardımları yanı sıra, aklınca İslam kimliğini güçlendirecek yardımlar (binlerce Kuran-ı Kerim'in bastırılıp dağıtılmış) yapılmış ve Pakistan'daki mülteci kamplarına sığınmış yüz binlerce Afgan'a dini ve askeri eğitim verilmiştir. Aynı zamanda Orta Asya'daki "İslamcı Uyanış Hareketi"ni de tetiklemeyi amaçlayan bu proje, başta El Kaide terör örgütü olmak üzere, günümüzün köktendinci İslami terör gruplarının tohumlarını atmış ve yeşermesini sağlamıştır.

"Kızıl tehlikeye karşı yeşil panzehir yıllar sonra ters tepmiştir" diye denilsede, Batı ve Doğu bu sefer köktendinci ve başka maskeler arkasında danışıklı dövüş yaparak Türkiye operasyonuna devam ediyordu. Son yıllarda hem Batı (ABD ve AB) hem Doğu (Rusya) tarafından eski Selçuklu ve Osmanlı bölge ülkelerine (Balkanlara, Kafkasyaya ve Şarka) yapılan saldırılar bir yeni Dünya Savaşı'nın işaretleri ve eski dini çatışmaların yeniden alevlenmesi olarak görülmelidir.

Nitekim Amerika tarafından 11 Eylül saldırıları gerekçesi ile 7 Ekim 2001 gününde Afganistan Savaşı başlatılmıştır. ABD Başkanı George Bush'un "terörle mücadele" politikası kapsamında yaptığı bir savaştır. Harekat Usame Bin Laden'in yakalanmasına değin sürecekti. Aynı zamanda Taliban ve diğer Taliban yandaşı güçlerin ortadan kaldırılması ile harekat sona erecekti. Böylelikle Afganistan'da iç güvenlik sağlanmış olacaktı. Dünya ülkelerini ikna etmek için söylenen buydu.

Asıl hedef Sadabat Paktı ülkelerini işgal ederek, süper güçlerin çıkarlarını tehdit eden eski Selçuklu topraklarında bulunan devletlerin önünü keserek, Osmanlı'nın mirasçısı olan Türkiye devletinin büyük tarihi misyonunu durdurmak olmuştur. Birleşmiş Milletler tarafından çeşitli Afgan liderlerinin Almanya'da bir araya gelmeleri organize edildi. Bu toplantı sonunda yeni bir geçici hükümet kurulmasına karar verildi ve ayrıca bir Birleşmiş Milletler barış gücünün Afganistan'a girmesine karar alındı.

14 Kasım 2001 tarihli BM kararı'nda; "Taliban'ın El Kaide ağı ve diğer terörist grupların Afganistan'ı terörizmin dünyaya yayılması amacıyla bir üs olarak kullanmasına izin verdiği, Usame Bin Laden, El Kaide ve bunlarla ilişkili diğer kişilere güvenli barınak sağladığı için kınanması ve ayrıca Taliban rejiminin değişmesi için çabalayan Afgan halkının desteklenmesi" ifade edildi. 20 Aralık 2001 tarihli BM kararı; "Terörizmin kökünü kazımak için... uluslararası çalışmaları destekleme" şeklinde ifade edilmiştir.

ABD ve Birleşik Krallık önce hava bombardımanı daha sonrada takviye güçlerle beraber Afganistan'a asker indirmişlerdir. 2002'de Amerikan ve İngiliz askerleri Kuzey İttifak'ı ile savaşa katıldı. Daha sonra gerginlikler üzerine NATO güçleri (Koalisyon güçleri) Afganistan'a asker indirdiler ve Amerikan hükümeti kalıcı barışı sağlamak amacı ile bölgede asker bulundurup varlıklarını hissettireceklerini açıkladı. Başlangıçtaki atak Taliban'ı güçten düşürdü, fakat Taliban kuvvetleri yeniden toparlandılar.

Savaşın amacı olan El Kaide'nin hareketlerini kısıtlamak, tam olarak başarılı denemez. Bu sefer El Kaide Doğu eksenli çalışıyordu. Batı ve Doğu ülkeleri köktendincilik ve vahabilik maskeleri arkasında büyük operasyona başlayıp, danışıklı dövüş devam ediyordu.

20 Mart 2003'de ABD ve Birleşik Krallık önderliğinde oluşturulmuş Çokuluslu Koalisyon Kuvvetlerinin bir askeri harekatla Irak'a girmesiyle Irak Savaşı başladı. İkinci Körfez Savaşı, Irak'ın İşgali ve koalisyon ülkelerince Irak'ı Özgürleştirme Operasyonu olarak adlandırılır.

Savaş öncesinde, ABD ve Britanyalı hükümetlerinin Irak'ın kitle imha silahlarına sahip olduğu ve bu silahların koalisyon ülkeleri başta olmak üzere bir çok ülkenin güvenliğini ciddi şekilde tehdit ettiği gerekçesiyle Birleşmiş Milletler Doğrulama ve Teftiş komisyonu yetkililerinin kimyasal silahların varlığı konusunda kanıtlarının olmadığı, işgal sonrasında, ABD-İraklı İnceleme Grupları Irak'ın kitle imha silahı programına 1991'de son verdiği fakat ambargo kalkmazsa tekrar faaliyete geçirebileceği belirtti.

Buna rağmen terk edilmiş veya konulduğu yerin belirsiz olduğu kimyasal silah kalıntıları olacağı gerekçesiyle koalisyon kuvvetleri hareket düzenlemiştir. Bazı ABD'li görevliler Saddam Hüseyini, El Kaideye destek vermek ve barındırmakla suçladılar fakat bu ilişkiler hiçbir zaman kanıtlanamadı. Bir söylentiye göre dönemin ABD başkanı George W. Bush Filistinli bir görevliye Tanrı'nın kendisine Saddam'ı devirerek Irak'ı baskıdan kurtaracağına yönelik ilham verdiğini söylemiştir.

İşgalin diğer sebepleri ise Irak'ın Filistinli intihar bombacılarına parasal destek sağladığı, Irak hükümetinin insan haklarını suistimal ettiği, ve demokrasinin ülkede ve bölgede yaygınlaştırılmasıydı. Bazı görevliler işgal kararında Irak'ın petrol rezervlerinin önemli bir etmen olduğunu belirtmiştir. Fakat bu görüş ABD'lilerce yalanlanmıştır. İşgalin başlamasından kısa süre sonra düzenli Irak ordusu yenildi, neticede Saddam Hüseyin yakalanarak idam edildi.

ABD öncülüğündeki koalisyon güçleri Irak'ta yeni bir demokrasi inşa etme denemelerine başladı. Bazı tarikat ve diğer çeşitli silahlı gruplardan oluşan direnişçilerle koalisyon güçleri arasında bir asimetrik savaş başlamış, Şii ve Sunni gruplar arasında sorunlar çıkmış, ve Irak'ta El Kaide operasyonları başlamıştır. 2007 yılında yapılan araştırmalara göre Irak'ta tahmini 1.000.000 sivil yurttaş hayatını kaybetmiştir. UNHCR Nisan 2008 tarihli verilerine göre 4.7 milyon Irak'lı yer değiştirdi (Irak nüfusunun %16sı).

Bunların iki milyonu komşu ülkelere sığındı. Bizi bize kırdırma siyaseti devam ediyordu. Tüm saldırılar ve böylece savaşların devam etmesi köktendinci İslamcı ve Vahibi örgütlerin eseri gibi gösteriliyordu. Bu örgütlerin yetiştiği bataklık ise, Amerikalılara göre, Moritanya'dan Endonezya'ya kadar uzanan ve 50'yi aşkın ülkeyi kapsayan İslam coğrafyası idi. Bu bağlamda, ABD yönetimlerine ve CIA'ya stratejik arge hizmeti veren "RAND Cooperation" adlı bir düşünce (think-tank) kuruluşu tarafından bir rapor hazırlandı.

2003 tarihinde "Sivil Demokratik İslam: Ortaklar, Kaynaklar ve Stratejiler" (İngilizce: "Civil Democratic Islam: Partners, Resources, and Strategies") başlıklı (<http://www.rand.org/publications/MR/MR1716/MR1716.pdf>) 88 sayfalık kapsamlı rapor Bush yönetimine sunuldu. "İslam ve Müslümanlar, Batı demokrasisi değerlerine ve küresel düzene uyumlu hale getirilemezse, medeniyetler çatışması olasılığının yüksek olduğu" tezinden yola çıkılıyordu.

Raporda İslam coğrafyasının nasıl denetim altına alınacağına dair bir strateji öneriliyor, dünya Müslümanları; köktendinciler, gelenekçiler, modernler (ılımlı İslam) ve laikler olmak üzere dört gruba ayrılıyordu. Bu grupların; insan hakları, demokrasi, özgürlükler, kadın hakları, ceza hukuku, eğitim, dinde reform ve Batı dünyasına karşı tavırları gibi konular dahil, günümüz İslam dünyasında tartışmalı olan temel konulara bakış açıları analiz edilerek aşağıdaki sonuçlara varılmıştı (özetle):

1. Köktendinciler:

İslam'ın şiddetten kaçınmayan, yayılcı ve saldırgan yorumunun temsilcileridirler. Demokratik değerleri ve Batı kültürünü reddederler. Batı'ya, özellikle ABD'ye, düşmanlık hisleri beslemektedirler. Katı İslam yasa ve ahlak değerlerini uygulayacak otoriter bir devlet yönetiminden yanadırlar. Geçici taktik düşünceler hariç, bu grubu desteklemek bir seçenek olamaz.

2. Gelenekçiler:

İslam dininin kurallarına sadakatle bağlı olmakla birlikte, saldırgan ve şiddet yanlısı değildirler. Köktendincilere kıyasla daha ılımlı görüş taşırlarsa da, çağdaş demokrasileri ve Batı değerlerini gönülden kucakladıkları söylenemez. Bu gurup da, demokratik İslam'ın örneği ve geçiş vasıtası olmak için uygun düşmez. Bu grupla ilişkilerde, barışçı bir görüntü vermek en iyisidir.

3. Modernistler (İlimli İslam):

İslam'ın günümüzdeki katı anlayış ve uygulamalarında kapsamlı değişiklik yapılması konusunda eylemli bir arayış içerisindeyler. Hz. Muhammed dönemindeki uygulamaları değışmez esas olarak kabul etmekle birlikte, o günlere ait sosyal ve tarihi koşulların bugün artık geçerli olmadığını da farkındadırlar. Temel değerleri; bireysel vicdanın üstünlüğünün yanı sıra, eşitlik ve özgürlüğe dayalı toplum anlayışıdır. Bu değerler çağdaş demokratik esaslarla bağdaşmaktadır. İslam dünyasının, küreselleşmenin bir parçası olmasını da arzu ederler. Bu nedenlerle ılımlı İslam, demokratik İslam'ın örneği ve esas vasıtası olmak için en uygun olanıdır.

4. Laikler:

Batı demokrasileri tarzında “din ile devlet işlerinin ayrılması”ndan yana olup, din olgusunu kamusal alandan özel alana indirgemişlerdir. Politika ve değerler açısından Batı'ya en yakın olan gruptur. Bu olumlu özelliklerine karşılık, genellikle yarı demokratik görünümlü otoriter bir yapıyı esas alan laik guruplar, çoğunlukla solcu ve saldırgan milliyetçi ideolojileri benimsemişlerdir. Bu nedenle de ABD'yi dost olarak görmez; hatta içlerinde aşırı ölçülerde Amerikan düşmanlığı besleyenler bile vardır. Ayrıca İslamcı kitlelerce sözü dinlenebilir bir grup da değildirler. Bu nedenlerle laikleri sürekli müttefik olarak kabul etmek uygun olmaz.

İslamcı gurupların genel karakteri birer birer incelendikten sonra Raporda, Amerika'nın İslam'ı kontrol altına alması için neler yapması gerektiği maddeler halinde şöyle sıralanmıştır (özetle):

1. Önce ılımlı İslam'ı destekle. Bu kapsamda; özellikle mali destek sağla, liderlik modeli oluştur ve bu modele uygun liderler yarat.
2. Gelenekçilerin kusurlarını eleştir, ancak onları kökten-dincilere karşı destekle.
3. Köktendincilerle mücadele et. Bu kapsamda; yasadışı faaliyetlerini açığa çıkar, yaptıkları şiddet eylemlerinin olumsuz sonuçlarını gündeme taşı, kahramanlaştırılmalarını önle.
4. Seçici bir şekilde laikleri destekle. Bu kapsamda; köktendinciliğin ortak düşman olarak algılanmasını teşvik et, milliyetçilik ve solculuk temelinde ABD karşıtı güçlerle bağlaşma oluşturma heveslerini kır.

Raporda Türkiye'ye yönelik değerlendirmeler de var. Örneğin: Köktendinci guruplar arasında Almanya merkezli “Kaplancılar” da sayılıyor. Fethullah Gülen ılımlı İslam'ın en önde gelen liderlerinden biri olarak sunuluyor ve Gülen'in bilgelikten (sofizm) kuvvetle etkilenmiş felsefesinin, farklılıklara hoşgörölü yaklaşmayı ve şiddeti dışlamayı esas aldığı ve özellikle gençleri çektiği ifade ediliyor.

Raporun verdiği bilgilerden Amerika'nın ve böylece G8 ülkelerin asıl korktuğu kesim kendi tanımı ile "Gelenekçilerin" ("Traditionalist") yani "Muhafazakar" veya "Dindar" kesimin olduğu ortaya çıkıyor. Onlara karşı barışçı görüntü verip, "kusurlarını" eleştirmek istiyor.

G8 ülkeleri bunu nasıl yapacağını tarif etmesede, bunun için desteklediği "Modernistleri" ("Modernist") yani "Dinci" kesimi kullanmak istediğini açığa veriyor. Paralel olarak gizlice beslediği "Köktendinci" ("Fundamentalist") gurupları dindar kesimin üstüne salıp, sonra "siz korkmayın, biz onlara karşı yanındayız" diyerek, barışçı görünüp iyi ilişkiler beslemek istiyorlar.

RAND raporu sufi birliğini tarihi geleneğinden dolayı dindar olarak tanımlaması gerekirken, sufileri "Modernistlerin" yani dinci gurupların içine alarak, asıl hedefinin sufi "Traditionalist" yani dindar olan sufilerin olduğunu göstermiş oluyor.

Alperenlik sıfatıyla Selçuklu ve Osmanlı gibi büyük cihan devletleri kurma geleneğine sahip olan sufileri dindar gurubundan çıkartıp, Nurculuk ve Gülen cemaati gibi öncelikle Batı görüşlerine yakın olan sufi değerlerini yaşatmak isteyen guruplarla bir göstermeye çalışıyorlar.

Bu olayı ters okumaya çalışırsak, G8 ülkeleri köklü geleneği ve büyük geçmişı olmiyan "neo-sufi" felsefe guruplarına köklü ve canlı tasavvuf geleneği olan dindar sufileri tasfiye etme görevini vermek istediklerini anlıyoruz. Almanya ve İsrail Nurcu guruplarını kullanarak Kürt kökenli vatandaşlarımız üstünde etkinlik sağlamaya çalışırken, Amerika da Gülen cemaatını kendine alet etmek istiyor.

"Fethullah Gulen puts forward a version of Islamic modernity that is strongly influenced by Sufism and stresses diversity, tolerance, and nonviolence (Gulen, Fethullah: Key Concepts in the Practice of Sufisim, Rochester, Michigan, Fountain Publishing, 1999)

Neden Nurcuları ve özellikle Fethullah Gülen hareketini "Gelenekçilere" karşı kullanmak istiyorlar? İlk bakışta en önemli neden demokrasi olduğu zanedilebilir. Yanlız asıl neden o değil. Hedeflenen büyük Türkiye işgal operasyonunda dindar insanların cihad ruhlu, mücadeleci ve devlet geleneğine bağlı olarak Batılı birliklere özenmiyor olmaları en büyük "kusur", en büyük tehdit olarak görülüyor. Dindar insanlar yanlız nefsinle değil, gerektiği zaman düşmanla cihad etme gücündedirler.

Raporun 12inci sayfasında cihad konusu ele alınmış. "Modernistler" yani dinciler için şöyle bir tanım yapılmış: "Jihad is a symbolic term referring to personal spiritual development." Cihad yanlız sembolik olarak şahsin manevi gelişmesi veya nefsin terbiyesiyle alakalı görülüyor.

Bu "neo-sufilerin" görüşü olabilir. Sufileri dindar gurubuna geri koyarsak orda şöyle okuyoruz: "Jihad is a struggle for personal moral betterment. Only in very exceptional circumstances, such as a life or death struggle for the survival of the faith when attacked, does it include the obligation to engage in 'holy war.'" Dindarlar için cihad yanlız nefsi mücadelede kalmıyor. Din tehdit ve saldırı altında olur ve olaylar ölüm kalım meselesine dönüşürse, düşmanla cihad etmek görevdir.

Türkiye'nin İslam Dünyası'nın en başarılı ülkesi olduğu ve bu gelişmesini laiklik anlayışına borçlu olduğu; ancak Kemalizm, milliyetçilik, ve benzeri akımlar nedeniyle aslında laiklerin ABD'ye çok olumlu bakmadıkları da raporda yer alıyor. Son olarak da, mevcut siyasi yönetim altında Türkiye'nin ılımlı İslam için iyi bir model oluşturduğu saptaması yapılarak, bu konuda Türkiye'deki iktidarın desteklenmesi gerektiğinin altı çiziliyor.

Konu İslam olunca, ünlü strateji ve İslam uzmanı Graham Fuller'in katkısından söz etmek gerekir. Geçen sene Türkiye için öngördüğü çakma Neo-Osmanlı senaryosu ile yeniden anılmaya başladı. 1980'li yıllarda CIA'nın "Yakın ve Güney Asya Bölgesi Milli İstihbarat Şefi" görevini yürüten ve halen RAND kuruluşu araştırmacı yazarlarından olan Fuller, RAND Raporu'nun ardından çıkardığı "Siyasal İslam'ın Geleceği" adlı kitapta (Fuller, Graham: Siyasal İslamın Geleceği, Timaş Yayınları 1993):

Amerikan dış politikasının en önemli hedeflerinden birinin özünde İslamcı fakat aynı zamanda liberal bir İslami reformu teşvik etmek, bu amaçla da Nurcuların -özellikle Fethullah Gülen'in desteklenmesi gerektiğini ileri sürmektedir. Fuller Türkiye'de Gülen hareketi 236 okulu, yurtdışında 280 okulu, 200 dolayında dini vakfı ve 211 ticari şirketi ile planlanan Büyük Ortadoğu Projesi'nin kapsama alanında etkili olabilecek liberal bir İslamcı hareket olduğunu görüşündedir.

Nitekim Haziran 2004 tarihli G8 zirvesinde gelişmiş Batı ve Doğu devletlerin liderleri Büyük Ortadoğu Projesi'ni yada tam resmi adıyla Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika Bölgesi ile Müşterek bir Gelecek ve İlerleme için Ortaklık Projesi'ni (İngilizce: Broader Middle East and North Africa Initiative (BMENA) veya Partnership for Progress and a Common Future with the Region of the Broader Middle East and North Africa) tanıtmaya başlamışlardır.

ABD Başkanı Bush tarafından Büyük Ortadoğu adıyla duyurulan, en batıda Fas'ın Atlantik kıyılarından, en doğuda Pakistan'ın kuzeyindeki Karakorum yaylalarına, Kuzeyde Türkiye'nin Karadeniz kıyılarından Güneyde Aden ve Yemen'e kadar uzanan bölgede, Müslüman ülkelere demokrasi ve hürriyet ihracını ve bu ülkelerin pazarlarının açılmasını amaçladığı açıklanan plan.

Brzezinski'nin fikir babalığını yaptığı bu strateji, Avrasya'daki stratejik enerji kaynaklarının ve ulaştırma hatlarının ABD'nin kontrolü altında olmasıyla ilgilidir. Brzezinski'nin büyük bir satranç tahtasına benzettiği Avrasya'da ABD'nin öncelikli görevinin, "Avrupa, Asya ve Ortadoğu'daki anlaşmazlıkları ve başka herhangi bir rakip süper gücün Amerikan çıkarlarını tehdit edecek biçimde ortaya çıkmasını engellemek" olduğunu ileri sürmektedir. (Brzezinski, Zbigniev: Büyük Satranç Tahtası: Amerikanın Önceliği ve Bunun Jeostratejik Gereklere, Sabah Kitapları, İstanbul 1997).

Yukarıda belirtilen 2003 tarihli RAND raporuna göre "İslam dünyasının modernize edilmesi", dolayısıyla küresel terörizmin yok edilmesine yönelik stratejisinin esasını oluşturan temel çalışma olduğu belirtiliyor. Ancak, geleneksel ABD siyasetinin geçmiş göstergelerine bakıldığında görünen odur ki, sadece bu amaçla yetinilmeyecek; bu proje er veya geç "Avrasya'nın Kontrolü Stratejisi"nin en önemli parçası haline dönüştürülecektir.

Bizi köklü devlet geleneğimizden kopmuş, manevi değerlerini unutmuş, cihad ruhunu yitirmiş Müslümanlar olarak büyük bir dünya savaşına sürüklemek istiyorlar. Buna karşı durup derhal harekete geçmesek, G8'in hedefi bizi hristianlaştırmak, dinsizleştirmek veya tamamen yok etmek olacaktır.

Devletimiz merkezi cephe ülke haline getirilmeden, tüm Müslümanların emniyeti için TBMM kararı ile hilafet makamını en kısa zamanda Osmanlı Hanedanının Türkiye'de bulunan en yaşlı üyesine geri verip, 1000 yıllık Aksakal geleneğimize geri dönmelidir. Yeni Osmanlı isteniyorsa. Nizam-ı Alem'e yeniden İ'lay-ı Kelimetullah'ı yayacak, büyük devlet geleneğimize dayanan, bağımsız Yeni Osmanlı olmalıyız. Yeni dünya düzeni isteyenlere, bu söz olur ancak